KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3477/92

af 1. december 1992

om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for råtobak for 1993- og 1994-høsten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtobak (1), særlig artikel 11, 14 og 27, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92 er der indført en kvoteordning for de forskellige sortsgrupper af tobak; Rådet fordeler de disponible mængder for de enkelte sortsgrupper mellem medlemsstaterne efter proceduren i Traktatens artikel 43, stk. 2;

tildelingen af en vis mængde, der giver ret til udbetaling af præmie for en given høst, indebærer ikke, at der opnås ret til præmie i de følgende høstår;

fristerne for fordeling af kvoterne bør ligge så tidligt, at producenter og forarbejdningsvirksomheder i størst mulig udstrækning kan tage hensyn til disse oplysninger ved tobaksproduktionen;

ifølge artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2075/92 skal forarbejdningskvoterne fordeles mellem de virksomheder, som foretager den første forarbejdning, i forhold til gennemsnittet af de mængder, der er leveret til forarbejdning i referenceperioden; denne periode omfatter årene 1989 til 1991; de leverede mængder bør grupperes for de enkelte høstår, så der kan tages hensyn til overskridelser af de maksimale garantimængder, der er fastsat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 860/92 (3);

kvoteberegningen bør gradueres på en sådan måde, at en spekulationspræget tobaksproduktion, der har oversteget de maksimale garantimængder i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70, ikke tages i betragtning; en sådan graduering bør foretages ved at nedsætte de pågældende mængder i forhold til overskridelsen; det bør dog sikres, at nedsættelsen ikke rammer virksomheder, der ikke har bidraget til overskridelsen af de maksimale garantimængder; med henblik herpå bør de derfor i givet fald tildeles basisreferencemængder;

det bør sikres, at forarbejdningsvirksomhederne fordeler deres kvoter rimeligt og uden forskelsbehandling mellem de producenter, der i de respektive referenceperioder har leveret tobak til dem; der bør dog åbnes mulighed for, at forarbejdningsvirksomhederne med henblik på rationalisering og kvalitetsforbedring ikke udsteder dyrkningsattester til visse producenter;

der bør tages hensyn til de omstillingsprogrammer, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2075/92, samt til at det for visse producenter er nødvendigt at opgive deres tidligere sorter til fordel for en produktion af sorter, der bedre svarer til markedsefterspørgslen, og dette bør ske ved at reservere en del af de disponible mængder til sådanne producenter; der bør endvidere tages hensyn til den særlige situation for producenter, der er etableret på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område;

der bør indføres dyrkningsattester, som udstedes til producenterne på grundlag af deres leverancer i 1989, 1990 og 1991, så at producenterne ved forelæggelse af en sådan attest kan skifte forarbejdningsvirksomhed fra høstår til høstår; medlemsstaterne skal kunne opregulere de mængder, der skal lægges til grund, for at tage hensyn til den særlige situation for visse producenter;

mængder, der er tildelt producenter, som ikke indgår dyrkningskontrakter, bør være disponible for andre producenter;

der bør fastsættes bestemmelser, der åbner mulighed for at tage hensyn til, at tobak forarbejdes i en anden medlemsstat end producentmedlemsstaten; i så fald bør den pågældende mængde råtobak henregnes til den medlemsstat, hvor den er produceret, og desuden bør forarbejdningsvirksomhederne forpligtes til at anvende den heraf følgende forarbejdningskvote til fordel for producenterne fra denne medlemsstat;

de samme principper bør anvendes, når medlemsstaten i medfør af artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2075/92 vælger at tildele kvoterne direkte til producenterne; i så fald bør medlemsstaten underrette Kommissionen om sine planer herom tilstrækkeligt tidligt til, at denne kan kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for den direkte tildeling af kvoter til producenter;

(1) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.
(2) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.
(3) EFT nr. L 91 af 7. 4. 1992, s. 1.

muligheden for overførsel af kvoter bør begrænses til de tilfælde, hvor der som følge af overdragelse af ejendomsretten til forarbejdningsvirksomheden eller producentens bedrift er en erhvervsmæssig begrundelse herfor;

der bør, for så vidt angår minimumsmængder pr. dyrkningsattest og forebyggelse af svig, tages hensyn til, at en produktionsenhed kan drives i fællesskab af en families medlemmer;

for at undgå en omgåelse af de begrænsninger, der er fastlagt i kvoteordningen, bør det ikke tillades at foretage midlertidige overførsler af kvoter; det bør dog tillades at lade en forarbejdningsvirksomhed udføre lønforarbejdning for en anden forarbejdningsvirksomhed, så de kvoteberettigede kan udnytte deres kvoter fuldt ud, selvom deres forarbejdningskapacitet viser sig at være utilstrækkelig; men der bør ikke være mulighed for at tildele kvoter til virksomheder, som ikke selv foretager forarbejdning af en væsentlig del af den hos producenterne opkøbte tobak;

det bør fastsættes, at eventuelle tvister skal bilægges i paritetiske organer;

brancheorganisationernes rolle i forvaltningen af og kontrollen med kvoteordningen bør fastlægges nærmere; det bør endvidere fastsættes, at forarbejdningsvirksomhedernes oplysninger og dokumenter står til rådighed og kan anvendes til kontrol; overgangsbestemmelser er nødvendige for den periode, hvor brancheorganisationerne endnu ikke er anerkendt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2077/92 (1);

medlemsstaterne bør allerede nu træffe passende foranstaltninger for at tilvejebringe de midler, der er nødvendige for en tildeling af kvoterne direkte til producenterne fra 1995-høsten;

der bør under hensyntagen til gældende praksis for den første forarbejdning fastlægges regler for, hvorledes medlemsstaterne skal fastsætte en ny virksomheds forarbejdningskapacitet og tekniske niveau;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Denne forordning fastlægger gennemførelsesbestemmelserne for de kvoter, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92, og deres virkninger for producenterne for 1993- og 1994-høsten.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

— første forarbejdning af tobak: forarbejdning af den råtobak, der er leveret af en producent, til et stabilt produkt, der kan oplagres og emballeres i baller eller kolli af ensartet kvalitet, som svarer til de endelige brugeres krav

— forarbejdningsvirksomhed: en fysisk eller juridisk person, der i eget navn og for egen regning driver et eller flere anlæg for den første forarbejdning af råtobak og råder over de til dette formål egnede anlæg og materiel

— producent: en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der til en forarbejdningsvirksomhed leverer råtobak, som vedkommende selv eller medlemmerne i eget navn og for egen regning har produceret, som led i en af ham selv eller på hans vegne indgået dyrkningskontrakt

— producentmedlemsstat: den medlemsstat, i hvilken den til en forarbejdningsvirksomhed leverede råtobak er produceret

— forarbejdningsmedlemsstat: den medlemsstat, i hvilken den første forarbejdning af tobakken finder sted.

AFSNIT II

Forarbejdningskvoter

Artikel 3

1. Medlemsstaterne fastsætter forarbejdningskvoter for hver forarbejdningsvirksomhed og for hver af de sortsgrupper, der er fastlagt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92, senest den 15. januar 1993 for 1993-høsten og senest den 15. december 1993 for 1994-høsten.

2. Medlemsstaterne fastlægger de oplysninger, der skal anføres i ansøgninger om kvotetildeling, samt fristen for, hvornår disse skal være den ansvarlige myndighed i hænde.

3. Der tildeles ikke kvoter til forarbejdningsvirksomheder, som ikke forpligter sig til at udstede dyrkningsattester i overensstemmelse med artikel 9.

Artikel 4

Tildeling af en kvote eller en dyrkningsattest til en høst foregriber ikke tildelingen af kvoter eller dyrkningsattester for de følgende høstår.

(1) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 80.

Artikel 5

1. Kvoten for hver forarbejdningsvirksomhed er lig med den procentdel af medlemsstatens specifikke garantitærskel for den pågældende sortsgruppe, som forarbejdningsvirksomhedens gennemsnitlige mængde udgør i forhold til summen af de gennemsnitlige mængder beregnet efter artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2075/92 og artikel 6 og 7 i nærværende forordning, idet dette dog ikke indskrænker anvendelsen af artikel 9, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 2075/92.

2. Forarbejdningsvirksomhedens procentdel udtrykkes med mindst fire decimaler. Kvoterne fastsættes i kilo.

Artikel 6

1. Den gennemsnitlige mængde, der er leveret til forarbejdning, beregnes for de enkelte forarbejdningsvirksomheder pr. sortsgruppe efter bestemmelserne i denne artikel.

2. Ved beregningen af de gennemsnitlige mængder, der er leveret til forarbejdning, anses al tobak fra en given høst som leveret i året for den pågældende høst.

De mængder tobak, der leveres af producenter etableret uden for de produktionsområder, som er anerkendt i henhold til artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92, indgår dog ikke i beregningen i første afsnit.

3. Hvis den maksimale garantimængde, der i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70 er fastsat for en tobakssort, ikke er blevet overskredet for en given høst, er det hele den mængde, der fra denne høst er leveret til forarbejdningsvirksomheden, som lægges til grund.

4. Hvis de mængder af de forskellige tobakssorter, der er leveret til forarbejdningsvirksomhederne, for 1989-, 1990- eller 1991-høsten har oversteget den maksimale garantimængde, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70, multipliceres mængderne med en nedsættelseskoefficient, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 7. Nedsættelseskoefficienten er lig med den pågældende maksimale garantimængde divideret med den samlede mængde tobak, der er leveret.

Artikel 7

1. Hvis de mængder af de forskellige tobakssorter, der er leveret til forarbejdningsvirksomhederne, ikke for 1989- og/eller 1990-høsten har oversteget den maksimale garantimængde i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70, men overstiger den for høsten i det eller de følgende år, tildeles forarbejdningsvirksomheden en basisreferencemængde. Basisreferencemængden er lig med den mængde, der er leveret til forarbejdningsvirksomheden af den seneste høst, hvor den maksimale garantimængde ikke er blevet overskredet. Med den faktisk leverede mængde som loft lægges denne basisreferencemængde til grund for høsten i det eller de følgende år.

2. Hvis den samlede leverede mængde tobak, som tildelingen af basisreferencemængderne vedrører, er større end den maksimale garantimængde for høsten i det eller de følgende år, nedsættes basisreferencemængderne på en sådan måde, at summen af dem ikke overstiger den pågældende maksimale garantimængde.

3. Ved beregning af den i artikel 6, stk. 4, omhandlede nedsættelseskoefficient nedsættes den maksimale garantimængde og den samlede leverede mængde tobak med de samlede basisreferencemængder for den pågældende høst. Nedsættelseskoefficienten anvendes kun på de mængder, der leveres til forarbejdningsvirksomhederne ud over deres basisreferencemængder.

Artikel 8

1. Hvis tobak, der er produceret i én medlemsstat, er blevet forarbejdet i en anden medlemsstat, foretages fordelingen af forarbejdningskvoterne i henhold til denne artikel, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af de øvrige bestemmelser i dette afsnit.

2. Forarbejdningsmedlemsstaten giver for hver forarbejdningsvirksomhed og hver sortsgruppe den pågældende producentmedlemsstat meddelelse om de mængder råtobak, der fra producentmedlemsstaten er leveret til forarbejdning i årene 1989, 1990 og 1991.

3. Meddelelsen gives senest den 15. december 1992 for 1993-høsten og senest den 15. november 1993 for 1994-høsten.

4. Ved beregningen af forarbejdningskvoter ligestiller producentmedlemsstaten forarbejdningsvirksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat, med forarbejdningsvirksomheder etableret på dens eget område.

Har producentmedlemsstaten besluttet at tildele kvoter direkte til producenterne, reserverer den en tilsvarende del af sin særlige garantitærskelmængde til forarbejdningsvirksomheder etableret i en anden medlemsstat.

5. Efter fordelingen af forarbejdningskvoterne giver producentmedlemsstaten straks forarbejdningsmedlemsstaten meddelelse om den forarbejdningskvote, der på grundlag af mængden af råtobak fra producentmedlemsstaten skal tildeles hver berørt forarbejdningsvirksomhed. Forarbejdningsmedlemsstaten underretter straks forarbejdningsvirksomheden herom.

6. En forarbejdningskvote, der er opnået på grundlag af forarbejdning af tobak produceret i en anden medlemsstat, må kun anvendes til forarbejdning af tobak produceret i samme producentmedlemsstat.

Artikel 9

1. For hver sortsgruppe udsteder forarbejdningsvirksomheden, i givet fald efter anmodning fra den pågældende, inden for sin forarbejdningskvote dyrkningsattester til producenter etableret i et produktionsområde, der er anerkendt i henhold til artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92, i forhold til deres leveringer af tobak af samme gruppe fra 1989-, 1990- og 1991-høsten. Ved beregningen af disse leveringer finder artikel 6 tilsvarende anvendelse, hvis de fastsatte maksimale garantimængder for 1989-, 1990- og/eller 1991-høsten er blevet overskredet. Dyrkningsattesterne skal indeholde angivelse af den berettigede, den sortsgruppe og den tobaksmængde, de gælder for.

2. Medlemsstaterne fastlægger proceduren for dyrkningsattesternes udstedelse og foranstaltninger til forebyggelse af svig, jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2075/92.

De kan fastsætte minimumsmængder for attestudstedelsen. Disse kan udgøre indtil 500 kg.

3. Hvis en producent godtgør, at hans produktion et år har være unomalt lav på grund af usædvanlige omstændigheder, fastlægger medlemsstaten efter ansøgning herom fra den pågældende den mængde, der dette år skal lægges til grund for udstedelse af dyrkningsattesten. Den pågældende forarbejdningsvirksomheds referencemængde tilpasses herefter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de beslutninger, de påtænker at træffe.

4. Italien og Grækenland kan oprette en reserve af tobak i blade af andre sortsgrupper til en fortrinsberettiget tildeling til producenter, der indgår forpligtelser under et omstillingsprogram som omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2075/92.

Tyskland bemyndiges til at afsætte højst 35 % af tærskelmængden til producenter, hvis bedrifter er beliggende på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område.

5. Hvis den garantitærskel, der for en høst og for en medlemsstat i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2075/92 er fastsat for en sortsgruppe, er større end den garantitærskel eller den i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70 fastsatte maksimale garantimængde, der gælder for den foregående høst, fordeles den mængde, som overstiger nævnte garantitærskel eller maksimale garantimængde, efter ansøgning herom mellem alle de producenter, der har leveret tobak til den pågældende forarbejdningsvirksomhed, i forhold til de leverede mængder. Medlemsstaterne kan fastsætte ækvivalenskoefficienter for at tage hensyn til de respektive udbytter af de forskellige tobakssorter og til de forskellige produktionsområder.

De mængder, der måtte være disponible i henhold til første afsnit, nedsættes i givet fald med dem, der reserveres i medfør af stk. 4.

6. Dyrkningsattesterne udstedes senest den 1. marts i året for den pågældende høst.

Artikel 10

1. En producent må kun levere tobak af en given sortsgruppe til en enkelt forarbejdningsvirksomhed. Hvis han modtager en dyrkningsattest fra flere forarbejdningsvirksomheder, til hvilke kan har leveret tobak af samme sortsgruppe fra 1989-, 1990- og 1991-høsten, samles hele mængden ved den forarbejdningsvirksomhed, til hvilken han har leveret tobak fra 1991-høsten. Hvis producenten fra denne høst har leveret tobak til flere forarbejdningsvirksomheder, udpeger han den virksomhed, som han ønsker skal udstede dyrkningsattesten.

Producentsammenslutninger, der selv er producenter efter artikel 2, tredje led, kan levere deres produktion til flere forarbejdningsvirksomheder.

2. Producenten kan mod forelæggelse af dyrkningsattesten indgå en dyrkningskontrakt med en anden forarbejdningsvirksomhed end den, der har udstedt attesten.

3. Medlemsstaten foretager de kvoteoverførsler mellem forarbejdningsvirksomhederne, der er nødvendige til gennemførelse af nærværende artikel.

Artikel 11

1. Dyrkningsattester, som ikke er blevet anvendt til indgåelse af kontrakter på det tidspunkt, der er fastsat for indgåelse heraf, skal af producenten tilbageleveres til den pågældende forarbejdningsvirksomhed senest ti arbejdsdage efter nævnte tidspunkt.

2. Hvis producenten ikke tilbageleverer attesten til forarbejdningsvirksomheden inden for den fastsatte frist, nedsættes hans referencemængde for den følgende høst og for samme sortsgruppe med 0,5 % pr. dags forsinkelse, dog højst med 15 %.

3. De på dyrkningsattesterne anførte mængder, der ikke er anvendt, samt andre mængder, som stadig måtte være disponible, fordeles på grundlag af objektive kriterier på en rimelig måde mellem forarbejdningsvirksomhederne inden den 1. april i året for høsten. Kriterierne kan fastlægges af de brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2077/92.

AFSNIT III

Produktionskvoter

Artikel 12

Hvis en medlemsstat har til hensigt at tildele kvoter direkte til producenterne i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2075/92, giver den Kommissionen meddelelse herom inden den 15. december det pågældende år med angivelse af de oplysningskilder, der foreligger til beregning af kvoterne.

Artikel 13

Bestemmelserne i afsnit 2 finder tilsvarende anvendelse, uden at dette indskrænker anvendelsen af følgende bestemmelser:

1) Dyrkningsattesterne erstattes med produktionskvoteattester, der udstedes af den pågældende myndighed i medlemsstaten.

2) I henhold til artikel 11 skal produktionskvoteattester, der ikke benyttes af producenterne, tilbageleveres til den myndighed, der har udstedt dem. De fortsat disponible mængder fordeles blandt de pågældende producenter efter kriterierne i artikel 11, stk. 3.

AFSNIT IV

Overførsel af rettigheder

Artikel 14

Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, kan kvoter ikke overføres eller være genstand for en bebyrdende transaktion eller en vederlagsfri overdragelse, og de af en producent producerede eller af en forarbejdningsvirksomhed forarbejdede mængder kan ikke medregnes til fordel for en anden producent eller en anden forarbejdningsvirksomhed ved beregningen af deres kvoter.

Artikel 15

1. Udlejning eller andre former for midlertidig overdragelse af en forarbejdningsvirksomhed eller en del af en sådan virksomhed til en anden fysisk eller juridisk person medfører ikke overførsel af forarbejdningskvoten.

Ved beregningen af forarbejdningskvoten medregnes de mængder, som en lejer af et forarbejdningsanlæg har forarbejdet, til fordel for lejeren.

2. Hvis en forarbejdningsvirksomhed overtages af en anden forarbejdningsvirksomhed, tildeles den overtagende virksomhed de kvoter, der var tildelt førstnævnte virksomhed, og de mængder, der var beregningsgrundlag for dennes fremtidige kvoter.

3. Hvis en forarbejdningsvirksomhed indstiller sin virksomhed, uden at den overtages af en anden forarbejdningsvirksomhed, eller hvis den helt eller delvis giver afkald på sin kvote eller forpligter sig til ikke mere at udstede dyrkningsattester i henhold til artikel 9, fordeles dens kvote eller den disponible del af dens kvote forholdsvis mellem de øvrige forarbejdningsvirksomheder. Der kan dog ikke foretages nogen supplerende fordeling af forarbejdningskvoter efter den 30. maj i året for den pågældende høst. Rettighederne for producenter, der har leveret tobak til en forarbejdningsvirksomhed, som helt eller delvis giver afkald på sin kvote, overføres til andre forarbejdningsvirksomheder efter regler, der fastsættes af medlemsstaten.

4. Hvis råtobak forarbejdes under en kontrakt om lønforarbejdning, anses den pågældende mængde som forarbejdet af den virksomhed, for hvis regning forarbejdningen finder sted, når denne selv forarbejder mindst 50 % af den tildelte kvote eller af den fastlagte referencemængde.

Artikel 16

1. Hvis en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, uanset på hvilken måde, eksempelvis ved salg, leje, forpagtning eller arv, opnår den nye bruger ret til dyrkningsattesten eller kvoten for hele referenceperioden, medmindre andet er fastsat ved aftale.

2. Hvis kun en del af en bedrift med tobaksproduktion overdrages til tredjemand, opnår den nye bruger ret til dyrkningsattesten eller kvoten i forhold til de erhvervede landbrugsarealer. Parterne kan dog aftale, at den hidtidigt berettigede beholder alle rettigheder.

3. De referencemængder og rettigheder, som er erhvervet af en producent, der er lejer af de dyrkede arealer, forbliver hos denne, når lejemålet bringes til ophør.

4. Hvis flere medlemmer af en familie i fællesskab driver eller har drevet en bedrift med tobaksproduktion, skal de ansøge om, at der udstedes en enkelt dyrkningsattest eller en enkelt kvoteattest på grundlag af de samlede mængder, som de har ret til.

AFSNIT V

Afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser

Artikel 17

Medlemsstaterne kan fastsætte, at tvister om fordeling eller overførsel af kvoter og produktionsattester skal forelægges et voldgiftsorgan. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for sådanne organers sammensætning og sagsbehandling; der skal i sådanne organer være et lige stort antal repræsentanter for producenter og for forarbejdningsvirksomheder.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at forarbejdningsvirksomhederne fordeler kvoterne ifølge de herom fastsatte bestemmelser. De kan lade brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2077/92, medvirke ved en sådan kontrol og ved forvaltningen af kvoterne, herunder navnlig ved anvendelsen af artikel 9, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 2075/92.

2. Ved anvendelse af stk. 1 giver forarbejdningsvirksomhederne de pågældende myndigheder og organisationer adgang til de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for fordelingen af kvoterne og udstedelsen af dyrkningsattester og deres anvendelse.

Artikel 19

For 1993-høsten kan medlemsstaterne med henblik på at anvende artikel 11, stk. 3, og artikel 12 paritetisk sikre sig eksisterende, anerkendte brancheorganisationers medvirken, så længe at der ikke er oprettet brancheorganisationer, som er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2077/92.

Artikel 20

Medlemsstaterne opretter databaser, der for hver forarbejdningsvirksomhed og hver producent indeholder oplysninger, der kan identificere deres virksomheder eller bedrifter, de på dyrkningsattesterne anførte kvoter eller mængder, der er tildelt dem, og alle andre oplysninger, der er nødvendige for kontrol af kvoteordningen og for tildelingen af kvoter direkte til producenterne fra 1995-høsten.

Artikel 21

Hvis kvoten fastsættes eller dyrkningsattesten udstedes til fordel for en producentsammenslutning, der selv er tobaksproducent som omhandlet i artikel 2, tredje led, påser medlemsstaten, at der foretages en rimelig fordeling af den pågældende mængde mellem alle sammenslutningens medlemmer. I dette tilfælde finder afsnit 2 tilsvarende anvendelse på fordelingen mellem sammenslutningens medlemmer. Sammenslutningen kan dog efter aftale med alle berørte producenter foretage en anden fordeling med henblik på en bedre tilrettelæggelse af produktionen.

Artikel 22

Ved anvendelse af artikel 9, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 2075/92 anslår medlemsstaten en virksomheds forarbejdningskapacitet på grundlag af de bestående virksomheders forarbejdningskapacitet, idet der bl.a. tages hensyn til eventuelle forskelle hvad angår teknologi eller materiel.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen